

Vytraveno

dne 20. 8. 14 2014

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 20. 8. 2014
podpis:

MVCRP00WK7IK

Praha 12. 8. 2014

Č.j.: MV-78770-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0207 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl o včasném rozkladu, který podal

– Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem (dále jen „žadatel“), právně zastoupený dvokátem se sídlem AK

proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 5. 5. 2014, č.j.: VS-3065/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Na základě žádosti žadatele ze dne 11. 11. 2013, podané prostřednictvím Krajského úřadu Plzeňského kraje, bylo Ministerstvem vnitra dnem 3. 12. 2013 zahájeno správní řízení ve věci žádosti. Žadatel se dle svého vyjádření zdržuje na území České republiky od roku 1999. Dlouhodobý pobyt za účelem podnikání byl žadateli povolen od 1. 8. 2003, trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ke dni 29. 5. 2006. Žadatel uzavřel dne 21. 9. 2013 v Plzni manželství s ukrajinskou státní občankou, z tohoto manželství se narodila v říjnu téhož roku dcera. Z předchozího manželství má žadatel dvě nezletilé dcery, které žijí s matkou na Ukrajině. Žadatel byl po celou dobu povoleného trvalého pobytu osobou samostatně výdělečně činnou, vyjma rok trvajících období od října roku 2011, kdy byl zaměstnancem společnosti J. s. r. o.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. státním občanství, je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2004 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť porušoval zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění. Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra takové důvody neshledalo, žadateli tak splnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádost svým rozhodnutím ze dne 5. 5. 2014 zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. V něm žadatel připouští, že nedoplatky na zdravotním pojištění mu skutečně vznikaly, nicméně veškeré dlužné částky již má uhrazeny. V této souvislosti se žadatel ohrazuje proti tvrzení, že k úhradě závazků vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně (dále jen „VZP“) došlo především v souvislosti s projednávanou žádostí. Poukazuje dále na délku svého pobytu v České republice a uvádí, že vždy respektoval pravidla, nastavená zákony České republiky, plnil si své povinnosti, řádně pracoval, nikdy v podstatě po státu ničeho nepožadoval, snažil se být v plnění povinností postaven na roveň všem občanům České republiky, kteří řádně pracují, snaží se být soběstační a tím pádem přinášejí prospěch i všem ostatním. Žadatel má za to, že byl jednoznačně přínosem pro Českou republiku, když takřka celý svůj výdělek na území České republiky utrácel a byť možná zanedbatelně, nicméně přispíval k prosperitě České republiky. Dodává, že pokud se provede srovnání s přínosem žadatele našemu státu za předpokladu udělení státního občanství České republiky s tím, jaká možná rizika jsou s udělením státního občanství spojena, pak je zcela evidentní, že by osoby, jako je žadatel, měly být v České republice vítány. Žadatel si tudíž dovoluje požádat, aby došlo ještě k jednomu zvážení jeho žádosti s jakýmsi komplexním nadhledem. Závěrem rozkladu pak žádá, aby ministr vnitra

napadené rozhodnutí zrušil a jeho žádosti vyhověl.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Plzeňského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

Protože žadatel nesplňoval výše citovanou zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky, která mu nebyla Ministerstvem vnitra prominuta, byla jeho žádost zamítnuta.

V.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo prvoinstančním správním orgánem řádně odůvodněno, byly zde uvedeny veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedena zjištění opřena. Bylo vycházeno ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

Žadatel v rozkladu odkazuje na bezdlužnost u VZP - vyúčtování plateb na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) bylo VZP vystaveno naposledy k datu 25. 3. 2014. Ministr vnitra ale upozorňuje, že jak již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, z předložených dokladů je patrné, že žadatel měl dluhy vůči VZP dlouhodobě, proto docházelo ke vzniku penále nepřetržitě od roku 2008. K úhradě

dlužného pojistného ve výši 9 126 Kč a úhradě penále za rok 2013 ve výši 749 Kč došlo počátkem listopadu roku 2013.

Usnesením o přerušení řízení ze dne 11. 3. 2014, č.j.: VS-3065/835.3/2-2013, Ministerstvo vnitra žadatele na nesplnění zákonné podmínky pro udělení státního občanství upozornilo, dne 20. 3. 2014 pak žadatel uhradil pojistné za únor 2014 a ve svém písemném vyjádření ze dne 19. 3. 2014 mj. uvedl, že znal dobře termín splatnosti zdravotního pojištění, ale nebylo mu bohužel známo, jaké dopady může mít opožděná platba zálohy pojistného.

Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí nevyužilo možnosti prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť se u žadatele se jednalo o dlouhodobě porušování zákonných povinností. Z dokladů předložených v průběhu správního řízení je patrné, že žadatel doposud neučinil žádná opatření k zajištění pravidelných úhrad pojistného ve stanovené lhůtě, když pojistné hradil vždy nepravidelně (většinou 1x či 2x za rok) s velkým zpožděním. Jeho přístup tak lze podle ministra vnitra hodnotit jako laxní, ke změně nedošlo ani v letošním roce. Ani v podaném rozkladu žadatel neuvádí, jaká opatření přijal, aby do budoucna zamezil porušování právního řádu České republiky. Protože doba, kdy žadatel své zákonné povinnosti neplnil, výrazně překračuje dobu, kdy závazky vůči VZP nemá, nemůže ministr vnitra v daném případě učinit odůvodněný závěr, že se porušování zákonných povinností nebude opakovat a žadatel bude do budoucna zákonné povinnosti plnit, aniž by k tomu byl nucen jinými okolnostmi, jako např. podanou žádostí o udělení českého státního občanství.

Z předložených dokladů rovněž nevyplývá, že by žadateli v plnění zákonných povinností bránila jeho finanční situace. Při podání žádosti byl deklarován měsíční příjem 30 000 Kč.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že neznalost zákona žadatele neomlouvá. Po každém žadateli o udělení státního občanství České republiky lze právem požadovat předchozí dobrovolné a dlouhodobé dodržování zákonů.

Ostatně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 3. 2008, č.j. 5 As 51/2007, judikoval, že: „... smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl“.

Ministr vnitra tak konstatuje, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadatelé prominout nesplnění výše citované zákonné podmínky. V této souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že přestože žadatel dlužnou částku na pojistném a penále za rok 2013 uhradil počátkem listopadu roku 2013, nelze v jeho případě dospět k závěru, že splňuje povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, tj., že hradil pojistné řádně a včas. Nesplněná povinnost včas platit pojistné nemůže být zhojena dodatečným a opožděným splněním této povinnosti.

Ministr vnitra dále zdůrazňuje Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není tedy hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 5. 5. 2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. V uvedené souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

